

UTASI MÁRIA

EPIPHANIA

Fölhozlak imé
a sötétség verméből.
A szellemi ember
önrendelkezési joga
ítéljen, döntsön:
a legnagyobb,
amit átélhetsz itt,
maga a titokzatos.
Ennek bölcsőjénél
térdel élet
és halál.
Innen lombosodik
a művészet is.
S majd ha
a próbatétel idején
a világ drámájába
ivódik mindaz,
amit csak
szeretetből cselekszik,
fel nő és megéri
az ember.

MÉG EGYSZER A HALÁLBAN DELELŐ NAGY LÁSZLÓNAK

Súlyos sirás;
Köveket mozdító.
Gyantás csöppek
fényes liturgiája
ama libanoni cédruson.
S a homályban im:
mélytűző a csönd.

SIMONFA

ami elmúl, leszakad rólunk

Az ajtóban
Nyurga kamasz.
Csillagok követe,
a hajnal állt.
Ajándékot hozott
messzi zúzmarás
éjen át,
ében gyöngyfűzéért:
az új nap kezdetét.